

Jegyzeteimből tudok Aranynak a budai temetőben levő egy sírverséről (pár év előtt egyik esti'ap közölte), ezt is föl kellett volna venni a kiadásba. — A tartalomjegyzékbe is eszszott egy-két hiba. Az *Ágnes asszony* címe rossz helyre került; a *Zács Klára* kezdősora nincs benne; hasonlóképen nem szerepelnek a Szász Károlyhoz írt két kis tréfás versike kezdősorai és az Iduna-versek sem: ezek ugyan a kiadásban apróbetűs versek (a magyarázatok szövegében), de teljesség okáért szükségesek.

A kiállítás csinos és tetszetős; ennek az árát is drágára szabta a kiadó.

K. K. J.

Harsányi István: Szinyei Gerzson élete és munkái. Sárospatak, 1925. 8-r. 45. l.

A sárospataki főiskolában már a reformáció százada: Szikszai Fabricius Vazul, a híres szótáríró óta szokásban volt, hogy az intézet elhúnyt tanára felett a testület valamelyik tagja emlékbeszédet mondott. Ez 1914 óta születelő szép szokást újból felevenítette az alma mater s 1922-ben (a Főisk. Évkönyv I. kötetében) 3 érdemes tanára felett mondott emlékbeszédet bocsájított közre: Szivos Mihályról, a magyar-latin szótár egyik szerkesztőtársáról, Soltész Ferencről, a híres görög szótár egyik szerkesztőjéről és Zsoldos Benőről, a teljes Thukydides első magyar fordítójáról (18 Demosthenes-beszéd fordítása máig kéziratban van). Az elmúlt iskolai évben egy másik érdemes tanár, Szinyei Gerzson, emlékét örököltette meg Harsányi István emlékbeszéde.

A dolgozat két nagy részre oszlik. Az életrajz keretében szól Szinyei gimnáziumi és akadémiai tanárságáról, majd főkönyvtárnokságáról. Szinyei itt is, ott is az irodalomtörténetíró Erdélyi utódja lett. (1879-től 1883-ig rendezte a könyvtárt. 1886-ban kiadta a könyvtár többszörös példányainak katalógusát. Szinyei szívesen állott a kutatók s tudósok [Szabó Károly, Abafi, Békefi, Molnár Aladár stb.] rendelkezésére).

A második részben hősét mint tudóst és íróit ismerteti. Fölsorolja és méltatja tanügyi, irodalomtörténeti és történeti munkáit, valamint a főiskola történetével foglalkozó dolgozatait. Bennünket ezúttal csak az irodalomtörténetiek érdekelnek. Ezek között főhelyet foglalnak el a Bessenyeire vonatkozó cikkei. Ír sárospataki diákságáról; felfedezi s kiadja egyik ismeretlen vallási munkáját; megtalálja a pataki tanárokhöz írott levelét; hitelesen megállapítja születési évét (1747). Ismeretlen adatot közöl egyes íróról (Apácai, Komáromi Csipkés, Alistai Farkas I.), adatot szolgáltat a Tud. Akadémia megalapításához (Nagy Pálról). Tompa- s Kazinczy-levelek közlése mellett Fáyról és Erdélyiről szóló emlékezése s a két Finkey-testvér felett mondott emlékbeszéde emelhető még ki.

A nagyérdemű tanár halála és temetése történelmünk legzordabb korszakába esik (1919). Ennek mélabús rajzával végződik az alapos emlékbeszéd.

S. K.